

சைத்தூன் கிஸ்ஸா இலக்கியத்தில் தமிழ், இஸ்லாமியப் பண்பாட்டு ஊடாட்டம்

சிவசோதி கேசவன்

விரிவுரையாளர், மொழியியல் துறை,
களனிப் பல்கலைக்கழகம்.
kesavan2508@gmail.com.

ஆய்வுச் சுருக்கம்

தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் இற்றைவரைப் பல்வேறுபட்ட இலக்கியங்கள் முகிழ்த்துள்ளன. அவை ஒவ்வொன்றும் தத்தமளவில் தனித்துவமானவை. நெடுநாட்தொட்டு தமிழ் இலக்கியச் சூழலில் பல மதங்கள் செல்வாக்குச் செலுத்தி வருகின்றன. அவற்றின் செல்வாக்கினால் தமிழ்ச் சூழலில் பல்வேறுபட்ட இலக்கியங்கள் கருக்கொண்டன. இதன் விளைவாகத் தமிழ் இலக்கிய உலகம் புதிய தளங்களைத் தரிசிக்க எத்தனித்தது எனலாம். தமிழ்ச் சூழலில் முதன் முதலில் செல்வாக்குச் செலுத்திய பிற தேசத்தினைச் சார்ந்த மதமாக இஸ்லாம் மதம் விளங்குகிறது. இது கிறிஸ்தவம் தமிழ்ச் சூழலில் செல்வாக்குச் செலுத்த முற்படும் முன்னரே தமிழ்ச் சூழலுடன் இணைந்து விட்டது. தமிழ்ச் சூழலுடன் இஸ்லாம் கொண்டிருந்த நெடுநாட் தொடர்பை இலக்கியங்களினூடாக அறிய முடிகிறது. தமிழ்ச் சூழலுடன் இணைந்துகொண்ட இஸ்லாமிய சமயம்சார் புலமையாளர்கள் தமது மார்க்கம்சார் கொள்கைகளை வெளிப்படுத்த தமிழில் ஏற்கனவேயிருந்த இலக்கியவடிவங்களை மாத்திரம் கையாளாது, புதிய இலக்கிய வடிவங்களையும் பயன்படுத்த எத்தனித்தனர். இவர்தம் இம் முயற்சியானது தமிழ் இலக்கியவுலகினைச் செம்மையுறச் செய்தது எனலாம். அவ்வகையில் இஸ்லாமியப் புலமையாளர்களால் தமிழ்மொழிக்கு அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட இலக்கிய வடிவங்களுள் கிஸ்ஸா இலக்கிய வடிவமும் ஒன்றாகும். இக் கிஸ்ஸா இலக்கியங்கள் மக்கள் வாழ்கின்ற சூழலிற்கேற்ப தம் மார்க்கம்சார் கொள்கைகளை எடுத்தியம்ப முற்பட்டன. படைப்பிலிருந்து வாசகன் விலகாதிருக்கும் வண்ணம் இலக்கியங்களைப் படைப்பதிலேயே புலமையாளனின் ஆளுமை தங்கியுள்ளது. இதனை நன்குணர்ந்திருந்த இஸ்லாமியப் புலமையாளர்கள், தமிழ்ச் சூழலுடன் ஒன்றிணைந்துவிட்ட, தமிழைப் பேச்சு வழக்காகக் கொண்ட மக்களுக்கு அவர்தம் சூழலிற்கேற்றவகையில் அமையுமாறு படைப்புக்களைப் படைக்க எத்தனித்தனர். இதனால், கிஸ்ஸா இலக்கியங்களில் தமிழ் - இஸ்லாமிய ஊடாட்டத்தினை இயல்பாகவே இனங்காண முடிகிறது. கிஸ்ஸா இலக்கியங்களில் வெளிப்படும் தமிழ் - இஸ்லாமிய ஊடாட்டத்தினை தெளிவுபடுத்தும் முகமாகக் கருக்கொள்ளும் இவ்வாய்வானது விரிவஞ்சி, சைத்தூன் கிஸ்ஸாவை அடிப்படையாகக் கொண்டு கிஸ்ஸா இலக்கியங்களில் புலப்படும் தமிழ் - இஸ்லாமியப் பண்பாட்டு ஊடாட்டத்தை விளக்க முற்படுகின்றது. இவ்வாய்விற்கு முதன்மை ஆதாரமாக சைத்தூன் கிஸ்ஸாவே எடுத்துக் கொள்ளப்படுகின்றது. விளக்கமுறைத் திறனாய்வு, விவரண அணுகுமுறை, கலாசார அணுகுமுறை, ஒப்பீட்டு அணுகுமுறை ஆகியவற்றின் மூலம் இவ்வாய்வு தெளிவுபடுத்தப்படுகின்றது. இவ்வாய்வின் மூலம் கிஸ்ஸா இலக்கியங்களில் வெளிப்படும் தமிழ் - இஸ்லாமிய ஊடாட்டம் குறித்த தெளிவான விளக்கம் முன்வைக்கப்படுகின்றது.

திறவுச்சொற்கள்: கிஸ்ஸா, மார்க்கம், பண்பாடு, ஊடாட்டம்

சைத்தூன் கிஸ்ஸா

கிஸ்ஸா இலக்கியங்கள் இஸ்லாமிய மார்க்கத்துடன் தன்னை இணைத்துக் கொண்டு, இஸ்லாமிய நெறிகளுக்கமைவாக வாழ்ந்துகாட்டும் ஒருவரின் வாழ்க்கையில் இடம்பெற்ற நிகழ்வுகளை எடுத்தியம்புவதாய் அமைவதனைக் காணலாம். பல விடையங்கள் குறித்து கிஸ்ஸா இலக்கியங்கள் குறிப்பிட முனைந்தாலும், அதில் ஓரிறைக் கொள்கையே முதன்மையானதாய் அமைகிறது எனலாம். பொதுவாக கிஸ்ஸா இலக்கியங்களில், காப்புச் செய்யுள், கடவுள்வாழ்த்து, அவையடக்கம், இஸ்லாம்வழி நின்றோர் வாழ்க்கை வரலாறு, வாழ்த்து ஆகிய பகுதிகள் அமைந்திருக்கக் காண்கிறோம். சைத்தூன் கிஸ்ஸாவானது ஒரு பெண்ணைத் தலைமைப் பாத்திரமாகக் கொண்டு படைக்கப்பட்டிருப்பதனைக் காணலாம். அப் பெண்ணைப் பாட்டுடைத் தலைவியாகக் கொண்டு, இஸ்லாம் மார்க்கம்சார் பெருமைகளையும், இறை அற்புதங்களையும், இஸ்லாமிய மார்க்கத்தினை தழுவிக்கொண்டோர் விபரங்களையும், இஸ்லாமிய மார்க்கம் விரிவடைந்த எல்லைகளையும் இப் படைப்பானது தெளிவாக எடுத்தியம்புவதனை அவதானிக்க முடிகிறது.

தமிழ்-இஸ்லாமிய ஊடாட்டம்

நெடுங்காலந் தொட்டுத் தமிழ் மொழியானது பல்வேறுபட்ட சமூகங்களிற்கிடையேயான ஊடாட்டத்தினைப் பேணுவதனை அவதானிக்க முடிகிறது. மாற்றத்திற்குட்படாத எவையும் வளர்ச்சி காண்பதில்லை என்பர். தமிழ்ச் சூழலில் காலந்தோறும் ஏற்பட்ட மாறுதல்கள் தமிழ்ப் பண்பாட்டினை சிறப்பானதொரு இயங்குதளத்தில் நிலைகொள்ள வழிசமைத்தன எனலாம். காலந்தோறும் பல மதங்களின் செல்வாக்கிற்குத் தமிழ்மொழி உட்பட்டதனை வரலாறுகள் சுட்டி நிற்கின்றன. சமணம்,பௌத்தம்,கிறிஸ்தவம் முதலான நெறிகளிற்கு எதிராக சைவம்,வைணவம் முதலான சமயங்கள் எதிர்ப் பிரசாரம் செய்தமையையும், அச் சமயங்கள் இவற்றுக்கெதிராக எதிர்ப் பிரசாரம் செய்தமையையும் அறிய முடிகிறது. ஆனால், இஸ்லாமிய மதத்தைப் பொறுத்தவரையில் தமிழ்ச் சூழலில் அத்தகையதொரு காத்திரமான எதிர்ப்புக்குரல் பதிவாகவில்லை என்பது கவனத்திற்குரியது. இஸ்லாமிய மார்க்கம் நின்றோரும் இலங்கை,இந்திய நாடுகளின் சுதேசிகள் பின்பற்றிய மதங்களிற்கு எதிரான பிரசாரங்களை முன் வைக்கவில்லை. கிறிஸ்தவத்தினைப் போன்று அதிகாரத்தினைப் பிரயோகித்து மத மாற்றத்தினை இஸ்லாமிய மார்க்கம் நின்றோர் முன்னெடுக்கவில்லை எனலாம். இதனால், இஸ்லாமிய மார்க்கத்தின் மீது விருப்புற்றோர் மாத்திரமே இஸ்லாத்தைத் தழுவிக்கொண்டனர் எனலாம்.

நெடுநாட் தொட்டே இஸ்லாமிய வணிகர்களது ஊடாட்டம் தமிழ்ச் சூழலில் நிலவியதனை அவதானிக்க முடிகிறது. வணிகத் தொடர்புகளே தமிழ்ச் சூழலில் ஆரம்பத்தில் இஸ்லாமிய ஊடாட்டம் சாத்தியமாக காரணமாய் அமைந்தது. இஸ்லாமியர்களது வணிகத்தினால் நுகரப்பட்ட பொருட்கள் தமிழ்ச் சூழலில் அவசியமாய் மாறியிருந்தன. அரசுகள் தம் படைபலத்தினைப் பெருக்க குதிரைப்படைகளை விரிவாக்கத் தலைப்பட்டபோது இஸ்லாமிய வணிகர்களது தேவை தவிர்க்க முடியாதவொன்றாகவிருந்திருக்க வேண்டும். பெரும்பாலும் குதிரை வணிகத்தில் ஈடுபட்டவர்கள் இஸ்லாமியர்களே. குதிரைகள் இஸ்லாமிய தேசங்களிலிருந்தே கொண்டுவரப்பட்டன என்பர். இதையொத்த வணிகத்தில் ஈடுபட்ட வணிகர்கள் நாளடைவில் ஏற்படுத்திக் கொண்ட திருமண உறவுகளின் காரணமாக, தமிழைத் தாய்மொழியாவும், அரபு மொழியைத் தெய்வீக மொழியாகவும் கொண்ட சமுதாயம் கருக்கொண்டது எனலாம். இலங்கையில் தமிழ், முஸ்லீம் சமுதாயங்களிடையே சிறியதொரு வேறுபாடிருந்தாலும், இந்தியாவில் குறிப்பாகத் தமிழ்நாட்டில், “இஸ்லாமியத் தமிழர்கள்” என்றே இஸ்லாமியர்களை அழைக்கின்ற வழக்கமிருப்பதனை அவதானிக்க முடிகிறது. மதம்சார் நடவடிக்கைகளில் அரபு மொழியுடன் தம்மை இரண்டற இணைத்துக் கொண்ட இவர்கள், உணர்வு

நிலையில் தமிழர்களாக வாழ்வதையும், தமிழ் இலக்கியத்தினை வளப்படுத்துவதையும் அவதானிக்க முடிகிறது.

சைத்தூன் கிஸ்ஸாவானது அடிப்படையில் உருது மொழியில் படைக்கப்பட்ட படைப்பாகும். இதனைத் தமிழ்ச் சமுதாயத்திற்கேற்ற வகையில் வழங்க முற்பட்ட புலவர், தமிழ் இலக்கியக்கூறுகளையும் பண்பாட்டுக் கூறுகளையும் தவிர்த்துவிடாது, அவற்றுடன் இணைத்துத் தான் கூற முனைந்தவை யாவற்றையும் மக்கள் மனங்களில் பதித்துவிடுகின்றார் எனலாம். கிஸ்ஸாவின் முதற் பகுதியாக காப்புச் செய்யுள் இடம்பெறுவதனைக் காணலாம். சைத்தூன் கிஸ்ஸாவில் வசன நடையில் காப்பு இடம்பெறுவதனை அவதானிக்க முடிகிறது. இக் காப்புச் செய்யுள் பாடும் மரபானது, தமிழ் இலக்கிய மரபிற்கமைவானது. புலவர் தம் மனதில் கருதிய நூலினை எதுவித தடையுமின்றி இயற்ற இறைவனை வேண்டும் வகையில் அமைவதே காப்புச் செய்யுளாகும். தமிழ் இலக்கியங்கள் பெரும்பாலும் கடவுள் வாழ்த்துடனே ஆரம்பமாகும். தமிழ் மரபிலுள்ள காப்புச் செய்யுளின் தாக்கத்தினால் தமிழ் இஸ்லாமிய இலக்கியங்களில் காப்புச் செய்யுள் இடம்பெறலாயிற்று என்பர்.

“அல்ஹம்துலில்லாஹி றப்பில் ஆலமீன், வானம் பூமி அருசு குருசு சவர்க்கம் நரகம் மலை கடல் மரம் முதலியவைகளுக்கும் பறவைகளுக்கும் நாற்கால் ஜீவன்களுக்கும் மலக்குகள் மனிதர்கள் ஜின்கள் படையுண்ட படைப்புக்கள் யாவற்றுக்கும் புகழும் புகழ்ச்சிகளெல்லாம் அல்லாஹுத் தஆலா ஒருவனுக்கே லாயாக்கா யிருக்கின்றன. இன்னுமவன் எப்படிப்பட்ட ஸாஹேபேயானால் தன் அடியார்களுடைய குற்றங்களைப் பொறுத்து சவர்க்கத்தில் சேர்க்கப்பட்ட றஹீம். அவனன்றி இரண்டு உலகத்திலும் உதவியொத்தாசை செய்பவர்களொருவருமில்லை. இன்னுமவன் நி.மத்தும் தாறாதும் அவன் தூதராகிய முஹம்மது முஸ்தபா ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஆலிஹி வஸல்லம் அவர்களுக்கும் அவரடியார்களுக்கும் அஸ்ஹாபுமார்களுக்குமாம், ஆமீன்” என சைத்தூன் கிஸ்ஸாவின் காப்பு அமைவதனைக் காணலாம்.

இக் காப்பில் முதலில் இறைவனான அல்லாஹ்வை புகழ்ந்து அவனது பெருமைகள் எடுத்தியம்பப்படுகின்றன. “அவனன்றி இரண்டு உலகத்திலும் உதவியொத்தாசை செய்பவர்களொருவருமில்லை” எனக் குறிப்பிடும் இக் காப்பானது, இச் சைத்தூன் கிஸ்ஸாவினை முழுமையாப் பாடுவதற்கு இறைவனின் அருளினை வேண்டுவதாய் அமைகிறது எனலாம்.

பொதுவாகத் தமிழ் இலக்கியங்களில் “கடவுள் வாழ்த்து” என்னும் இலக்கியக் கூறு இடம்பெறலைக் காணலாம். ஈடுணையற்ற இறைவனை வாழ்த்தும் வகையில் “கடவுள் வாழ்த்து” எனும் பகுதி அமைவதனைக் காண்கிறோம். “கடவுள் வாழ்த்து” எனும் பகுதி காப்புச் செய்யுளினதைத் தொடர்ந்து இடம்பெறுவதனை அவதானிக்க முடிகிறது. தமிழ் இலக்கியங்களில் ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட தெய்வங்கள் வாழ்த்தப்படுவதனைக் காணலாம். ஆனால், இஸ்லாமிய மார்க்கத்தில் ஏக இறைக் கொள்கையே வழக்கிலிருப்பதனால் இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியங்களில் அல்லாஹ் மாத்திரமே வாழ்த்தப்படுவதனை அவதானிக்க முடிகிறது. சைத்தூன் கிஸ்ஸாவின் தொடக்க பகுதியை நோக்குகையில் அது கடவுள் வாழ்த்துக்குரிய கூறுகளைக் கொண்டமைந்திருப்பதனைக் காணலாம். அதாவது காப்புச் செய்யுளாகக் கருதத் தக்க முற்பகுதி, கடவுளை வாழ்த்துவதாயும் அமையக் காண்கிறோம்.

“அல்ஹம்துலில்லாஹி றப்பில் ஆலமீன், வானம் பூமி அருசு குருசு சவர்க்கம் நரகம் மலை கடல் மரம் முதலியவைகளுக்கும் பறவைகளுக்கும் நாற்கால் ஜீவன்களுக்கும் மலக்குகள் மனிதர்கள்

ஜின்கள் படையுண்ட படைப்புக்கள் யாவற்றுக்கும் புகழும் புகழ்ச்சிகளெல்லாம் அல்லாஹுத் தஆலா ஒருவனுக்கே லாயாக்கா யிருக்கின்றன...”¹⁰⁸

இப் பகுதியை நோக்குகையில், காப்புச் செய்யுள், கடவுள் வாழ்த்து ஆகிய இரு அம்சங்களையும் உள்வாங்கிய புலவர் உரைநடையில் படைக்க முற்பட்ட வேளையில் இருகூறுகளினையும் உள்ளடக்கியவாறு தொடக்க பகுதியை அமைத்திருக்கக் கூடும் எனலாம். சைத்தூன் கிஸ்ஸாவினை நோக்க முற்படும் வேளையில் அது கதைப்பாடல்களின் சாயலினைக் கொண்டிருப்பதனை அவதானிக்க முடிகிறது. கதையொன்றினைப் பாடலாகப் பாடும் வகையில் அமைந்த பாடல்களைக் கதைப்பாடல்கள் என்பர். கதைப்பாடல்கள் காப்பு, கடவுள் வாழ்த்து முதலிய அம்சங்களுடன் ஆரம்பமாகி, கதையினை மக்கள் மனங்களில் பதியுமாறு ஓசையுடன் பாடல்களினூடாக எடுத்துரைக்கும் வகையில் அமைந்திருக்கும். சைத்தூன் கிஸ்ஸாவானது பல இடங்களில் கதைப்பாடல்களுடன் ஒத்த தன்மையினைக் கொண்டிருப்பதனைக் காணலாம். கதைப் பாடல்கள் கதையினை எடுத்துரைக்கும் வேளையில் பாட்டாகவும், சில இடங்களில் உரைநடையாகவும் அமைவதனைக் காணலாம். இதனையொத்த வகையில் சைத்தூன் கிஸ்ஸாவும் அமைவதனை அவதானிக்க முடிகிறது. கதைகூறும் விதத்தினை நோக்குகையில், தேசிங்குராஜன் கதைப்பாடலினைச் சில இடங்களில் ஒத்திருப்பதனை இனங்காண முடிகிறது. தேசிங்குராசன் கதையினில், “அந்தச் சொல்லினைக் காதிலே கேட்டான்” என்ற தொடர் இடம்பெறுவதனை அவதானிக்க முடிகிறது. சைத்தூன் கிஸ்ஸாவிலும் இதனையொத்த தொடர்களை இனங்காண முடிகிறது.

“அந்த சொல்லைக் காதிலே கேட்டார் முஹம்மது ஹனீபாவும்...”¹⁰⁹ எனவும்,

“அந்த சொற்களைக் காதிலே கேட்டு அப்போது சைத்தூன்...”¹¹⁰ எனவும்,

“அந்தச்சொல்லை காதிலேகேட்டு அப்போபடைவீரர்...”¹¹¹ எனவும் பல இடங்களில் இத்தகைய சொற்பிரயோகங்களை அவதானிக்க முடிகிறது.

சைத்தூன் என்ற பெண்ணைப் புலவர் சிறப்பிக்கும் காட்சிகள், சைத்தூனின் வீரத்தை விபரிக்கும் காட்சிகள் முதலானவற்றை நோக்குகையில் அவை, அல்லியரசாணி மாலை, ஆரவல்லி சூரவல்லி முதலிய கதைப்பாடல்களின் சாயலைக் கொண்டிருப்பதனை அவதானிக்க முடிகிறது.

“மின்னல் மின்னின போல குதிரைகள் விட்டாள் சைத்தூனும்

காற்றைப்போலவே பறந்தினி வந்தாள் சைத்தூனும்...”¹¹² என சைத்தூன் என்ற பெண்ணினை வீரம்பொருந்திய பெண்ணாக முன்னிறுத்துவதனை அவதானிக்க முடிகிறது.

சைத்தூன் கிஸ்ஸாவில் கதைகளை நகர்த்த ஆசிரியர் முற்படும் வேளையிலும், காட்சிகளைச் சித்திரிக்கின்ற வேளையிலும் நாட்டுப்புறக் கதைப்பாடல்களிற்குரிய சந்தம் அல்லது ஒருவகைத் தாளக் கட்டு வெளிப்படுவதனை அவதானிக்க முடிகிறது.

“தகப்பனைப்பார்த்து என்னசொல்லுகிறாள் சைத்தூனப்போது

சண்டைக்குப்போறேன் அலியைகெலித்திட சாமார்த்யஞ்செய்து

பட்டணம் கைவசமாக்கி நான்வாறேன் பாரசண்டைசெய்து

எந்தன்பெயரை நிறுத்திவாறேன் எல்லாம் பயந்திடவே”¹¹³

மேற்குறித்த தொடர்களையொத்த ஒரு வகையான தாளக் கட்டிற்குள் உட்பட்ட தொடர்களையே சைத்தூன் கிஸ்ஸா முழுவதிலும் அவதானிக்க முடிகிறது.

மேற்குறித்த வகையில் கதைப் பாடலினையொத்த வகையில் கிஸ்ஸா இலக்கியம் படைக்கப்பட்டிருப்பதனை அவதானிக்க முடிந்தாலும், “கிஸ்ஸா” என்ற அரபுச் சொல்லிற்கு, “கதை கூறுதல்” என்ற பொருளுண்டு என்பர்.⁸⁸ இதன் விளைவாகவே கிஸ்ஸாப் பாடல்கள் கதைகூறும் அமைப்பில் அமைந்திருக்கின்றன எனக் கருதுவோரும் உள்ளனர். எனினும், கிஸ்ஸா இலக்கியத்தினைக் படைக்கத் தலைப்பட்டோர், நாட்டுப்புறக் கதைப் பாடல்களை முன்னுதாரணமாகக் கொண்டு படைக்கத் தலைப்பட்டனர் என்பதற்கான அகச் சான்றுகளைக் கிஸ்ஸா இலக்கியங்கள் சுட்டி நிற்கின்றன. ஏற்கனவே தமிழ்ச் சூழலில் கிஸ்ஸா இலக்கியங்கள் கருக்கொள்ளாததொரு சூழ்நிலையில் கதைகூறும் பாங்கிலமைந்த கதைப்பாடல்களை முன்னுதாரணமாகக் கொண்டு இலக்கியம் படைக்க முற்படல் என்பது இயல்பாக நடைபெற்றிருக்கக் கூடிய நிகழ்வேயாகும்.

சைத்தூன் கிஸ்ஸாவானது தமிழ் இலக்கியக் கூறுகளை தன்னகத்தே உள்வாங்கிக் கொண்டாலும், இஸ்லாத்திற்குரிய தனித்துவமான பண்புகளிலிருந்து விலகிவிடவில்லை எனலாம். இஸ்லாமிய மார்க்கம் சுட்டும் ஓரிறைக் கொள்கைக்கே சைத்தூன் கிஸ்ஸா முதன்மையளிக்கத் தலைப்படுவதனை அவதானிக்க முடிகிறது. அல்லா ஒருவனே கடவுள் எனவும், அவனை மாத்திரமே வழிபடல் வேண்டும் என்பதனையும் பல இடங்களில் சைத்தூன் கிஸ்ஸா எடுத்துரைக்கத் தலைப்படுவதனை அவதானிக்க முடிகிறது. சைத்தூன் கலிமாவை ஓதி இஸ்லாத்தை தழுவும் பட்சத்திலேயே அவளை மணம் முடிப்பேன் என முஹம்மது ஹனிபு கூறுவதனையும், மந்திரக்காரக் கிழவி அல்லாவை வேண்டிய பின்னரே வேதனைகளிலிருந்து விடுவிக்கப்படுவதனையும் கதை சுட்டி நிற்பதனை அவதானிக்க முடிகிறது.

முஹம்மது ஹனிபாவை நோக்கி சைத்தூன் யுத்தத்திற்கு அழைக்கும் தருணத்தில்,

“எதிரி அடித்தபின் நாங்களடிப்பது எங்கள் வழக்கமென்றார்”⁸⁹ எனப் பதிவு செய்திருப்பதனை அவதானிக்க முடிகிறது. இது இஸ்லாமியப் போர் முறையினைத் தெளிவுபடுத்துவதாய் அமைகிறது. இது இஸ்லாத்தில் தற்காப்பின் பொருட்டே யுத்தம் செய்யப்படல் வேண்டும் என்று விதந்துரைக்கப்பட்டிருப்பதனைப் புலப்படுத்தி நிற்கின்றது என்பர்.⁹⁰

தொழுகை முறைகள் குறித்தும் அவ்வேளையில் பின்பற்ற வேண்டிய நெறிமுறைகள் குறித்தும் மக்கள் மனங்களில் இலகுவில் பதியும் வண்ணம் கதையினில் எடுத்துரைக்கப்படுவதனை அவதானிக்க முடிகிறது. தொழுகையின் போது நீரினால் உடலினைச் சுத்தம் செய்யவேண்டும் என இஸ்லாமிய மதம் சுட்டுகிறது. இதனை “வுழு” என்பர். அவ்வாறு நீரினால் உடலினைச் சுத்தம் செய்ய இயலாத வேளைகளில் சுத்தமான மணலினைக் கொண்டு உடலினைச் சுத்தம் செய்த பின்னர் தொழ முடியும் என இஸ்லாம் குறிப்பிடுவதனை அவதானிக்க முடிகிறது. இதனை “தயம்மம்” எனச் சுட்டுவர். இதனைக் கதையாடலில் புலவர் சுட்டுவதனை அவதானிக்க முடிகிறது. பீவிஹீபா இரத்தம் ஒழுகும் காயத்தின் மேல் துணியால் கட்டிக்கொண்டு தையம்மம் செய்து கொண்டு இறைவனைத் தொழுவதனை அவதானிக்க முடிகிறது. இயல்பாகக் கதையாடலில் இத்தகைய இஸ்லாமிய மதம்சார் கொள்கைகள் இழையோடியிருப்பதனை அவதானிக்க முடிகிறது. அத்துடன், திக்கற்ற வேளைகளில் இறைவனைத் தொழுவதனையும், இறைவன் தன்னைத் தொழுவவர்களுக்கு அருள்வதனையும் அவதானிக்க முடிகிறது. கலிமாவினை ஓதி இஸ்லாத்தினைத் தழுவ வேண்டும் என்பதும், அல்லாஹ் ஒருவனே இறைவன் என்பதும் பல இடங்களில் வலியுறுத்தப்படுவதனை அவதானிக்க முடிகிறது.

பொதுவாக ஏக இறைக் கொள்கையினை உலகெங்கும் வியாபித்தல் வேண்டும் என்ற உயரிய நோக்கினைக் கதை முழுவதும் அவதானிக்க முடிகிறது. ஏக இறைக் கொள்கையினைக் கொண்டிராத தேசங்களினை நோக்கிப் படையெடுத்துச் சென்று, அவர்கள் மனங்களில் ஏக இறைக்கொள்கையின் மேன்மையை எடுத்துரைப்பதனையும் அவதானிக்க முடிகிறது.

முடிவுரை

தமிழ்ச் சூழலில் கருங்கொண்ட இஸ்லாமியப் படைப்புக்கள் தமிழிலக்கியத்தின் வளர்ச்சியை புதிய கோணத்தில் மாற்றியமைத்தன எனலாம். இதன் விளைவாகத் தமிழிலக்கியம் புதியவகை இலக்கியக் கூறுகளையும், புதிய சொல்லாடல்களையும், புதிய சம்பவங்களையும் தன்னகத்தே உள்வாங்கிக் கொண்டது எனலாம். வெறுமனே ஏற்கனவே தமிழ்ச் சூழலில் வழக்கிலிருந்த இலக்கிய வடிவங்களை மாத்திரம் பயன்படுத்தித் தம் பாடுபொருட்களை வெளிப்படுத்த முற்படாது, புதிய இலக்கிய வடிவங்களையும் இஸ்லாமியப் புலமையாளர்கள் கையாண்டமை தனித்துவமாக இஸ்லாமியப் படைப்புக்களை நோக்க வழி சமைத்ததுடன், அவற்றைத் தனித்தவொரு விடையப் பரப்பாகவும் நோக்கக் காரணமாய் அமைந்தது. “கிஸ்ஸா” என்ற அரபுச் சொல்லின் அர்த்தம், “கதைகூறுதல்” என்பர். இவ்வாறு இஸ்லாமிய மதம்சார் கதைகளைத் தமிழில்கூற எத்தனித்த புலமையாளர்களுக்கு தமிழில் ஏற்கனவே வழக்கிலிருந்த கதைப்பாடல்கள் வழிகாட்டியிருக்க வேண்டும் என்பதனைச் சைத்தூன் கிஸ்ஸா சுட்டி நிற்கின்றது. இது இயல்பாக இடம்பெறக்கூடியவொன்றேயாகும். இதில் தவறேதும் இல்லை. கொள்ளலும் கொடுத்தலும் பண்பாட்டு ஊடாட்டங்களின் போது சாத்தியமாகக் கூடியதே. காப்புச் செய்யுள்,கடவுள் வாழ்த்து முதலான கூறுகளைக் கையாண்டமையும் பொருத்தமானதேயாகும். இஸ்லாமியப் புலமையாளர்கள் நெடுங்காலமாகத் தமிழிலக்கியங்களில் துறைபோயிருந்தனர். அதுமட்டுமன்றி, இஸ்லாமியக் கதையினைத் தமிழில் கூறுகின்ற வேளையில் தமிழ்ச் சூழலிற்கு ஏற்ற வகையில் கூறவேண்டும் என்பதனையும், தமிழ்ச் சமுதாயம் ஏற்கத்தக்க வகையில் இலக்கிய முறைமை அமைய வேண்டும் என்பதனையும், தம் படைப்பு எக் காலத்திலும், தமிழிலக்கிய வளர்ச்சியினைப் பாதிக்கக் கூடாது என்பதையும் நன்குணர்ந்திருந்தனர். இதனால் தமிழிலக்கிய முறைமைகளுக்கேற்ப புதிய இலக்கிய வடிவத்தினை முன்நிறுத்தினர். அதில் வெற்றியும் கண்டனர் எனலாம். இவ்வாறு தமிழிலக்கியக் கூறுகளைக் கையாண்ட போதும், அவர்தம் மார்க்கக் கொள்கைகளிலிருந்து அவர்கள் விலகிவிடவில்லை எனலாம். இஸ்லாத்திற்குரிய தனித்துவமான விதிகளையே படைப்பு முழுவதிலும் எடுத்துரைக்க அவர்கள் முற்பட்டதனை அவதானிக்க முடிகிறது. கலிமாவை ஓதுதல், தொழுகைக்கான சந்தர்ப்பங்கள், ஏக இறைக் கொள்கையை உயிர் நாடியாகக் கொள்ளல், ஏக இறைக் கொள்கையின் மேன்மையைப் பிறருக்கு எடுத்துரைத்தல் முதலிய பண்புகளையே படைப்பெங்கும் இழையோடியுள்ளதனைக் காணலாம். இந்த வகையில் நோக்குகையில், தமிழிலக்கியச் சூழலில், “கிஸ்ஸா” என்ற புதியதொரு இலக்கிய வடிவத்தினைப் படைக்க எத்தனித்த புலமையாளர்கள் தமிழிலக்கியக் கூறுகளை உள்வாங்கி இலக்கியங்களைப் படைத்தவேளையிலும், இஸ்லாமியக் கொள்கைகளிலிருந்து விலகிவிடவில்லை. தமிழ்ச் சூழலில் ஒன்றித்துவிட்ட மக்களுக்கு அவர்கள் மனங்கொள்ளும் வகையில் இஸ்லாமியக் கொள்கைகளை எடுத்துரைக்க முற்பட்டனர் எனலாம். அதில் அவர்கள் வெற்றியும் கண்டனர் எனலாம்.

அடிக்குறிப்புகள்

¹சைத்தூன் கிஸ்ஸா- தொடக்க பகுதி (காப்பு)

¹சைத்தூன் கிஸ்ஸா- தொடக்க பகுதி (கடவுள் வாழ்த்து)

¹சைத்தூன் கிஸ்ஸா – முஹம்மது ஹனிபு வேட்டைக்குப் போகுதல்.

¹சைத்தூன் கிஸ்ஸா – முஹம்மது ஹனிபு வேட்டைக்குப் போகுதல்.

¹சைத்தூன் கிஸ்ஸா - முஹம்மது ஹனிபு இறமுக்குப் போகுதல்

¹சைத்தூன் கிஸ்ஸா – முஹம்மது ஹனிபு வேட்டைக்குப் போகுதல்.

¹சைத்தூன் கிஸ்ஸா – சைத்தூன் மதீனம்போகத் துணிதல்

¹சையத் ஹஸன் மௌலானா,எஸ்.ஏ., (1968) “இஸ்லாமியச் சொற்பொழிவுகள்”, கொழும்புஅரசு வெளியீடு. பக்-41.

¹சைத்தூன் கிஸ்ஸா – முஹம்மது ஹனிபு வேட்டைக்குப் போகுதல்.

¹உவைஸ்,ம.மு., (1976) “இஸ்லாமும் தமிழும்”, சென்னை உலகத் தமிழாராட்சி நிறுவகம். பக்-78.